

สังคมสงเคราะห์ กลุ่มงานอนามัยชุมชนโรงพยาบาลหนองจอก
ประวัติผู้ป่วยที่ถูกทำร้ายร่างกาย

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ-นามสกุล	ค.ช. เบน (นามสมมุติ)
อายุ	12 ปี
การศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 6
อาชีพ	นักเรียน
ศาสนา	อิสลาม

ประวัติยาย

ชื่อ-สกุล	นางกรกมล พุ่มเพชรล้วน
อายุ	43 ปี
อาชีพ	รับจ้าง (ผู้สนับสนุนพรรคการเมืองในชุมชน)
การศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น
ศาสนา	อิสลาม

ประวัติตา(ผู้กระทำ)

ชื่อ-สกุล	นายสุรพัชร วีรขำ
อายุ	47 ปี
อาชีพ	ว่างงาน
ศาสนา	อิสลาม

ประวัติครอบครัว

ผู้ป่วยเป็นเด็กชายอายุ 12 ปี ชื่อ น้องเบน (นามสมมุติ) มาพักอาศัยอยู่กับตายายซึ่งเป็นลุงกับป้าของมารดาของน้องเบน โคนมารดาของน้องเบน มีบุตรตอนอายุน้องจึงโตพร้อมที่จะเลี้ยงดูบุตร จึงได้ฝากน้องเบนไว้กับลุงป้าที่ดูแลอยู่ปัจจุบัน และมารดาของน้องเบนได้ทำงานโรงงานที่ลาดพร้าว และมาหาน้องเบนเป็นครั้งคราว โดยน้องเบนและยายเล่าว่า ตามีบุคลิกภาพที่ดุ และมักทำร้ายร่างกายน้องเบนในเวลาที่ดื้อและไม่ฟังตา และยังทำร้ายภรรยาบ่อยครั้ง (ยาย) และข้างบ้านได้ทราบเรื่องแต่ไม่มีใครช่วย เพราะมองว่าเป็นเรื่องครอบครัว ผัวเมีย

แรกรับ

วันที่วันที่ 24 มีนาคม 2551 เวลา 21.00 น.

สาเหตุที่ส่งพบ ถูกทำร้ายร่างกาย

แผนที่นำส่ง แผนกฉุกเฉิน

แรกพบ น้องเบนมีสีหน้าเศร้าหมอง มากับยาย ที่ศีรษะแตกเย็บ4เข็มและปฏิกิริยาที่จะคุยมีอาการกลัวและไม่อยากกลับไปอยู่ที่บ้าน ทั้งยายและหลานร้องขอให้หาบ้านพักชั่วคราว

ลักษณะเหตุการณ์

วันที่ 24 มีนาคม 2551 เวลา 21.00 น. เด็กชายเบนมาที่โรงพยาบาลโดยขายนำมาสภาพร่างกาย บวม เจ็บ และศีรษะมีเลือดออกอาบไปทั้งตัว และวันเกิดเหตุ ขายได้เข้าไปห้ามจึงได้ถูกไม้ที่แขนเขียว จากการบอกเล่าของน้องเบน และยายเล่าว่าเหตุเกิดจากน้องเบนออกไป จีจิกขานเล่นกับเพื่อนๆ ในซอย และไม่ยอมไปซ้อมฟุตบอลในทีมให้ให้ครูฝึกและตารอ ตามที่น้องเบนและยาย และตาค่อยข้างคาดหว้ง เกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาของหลานมาก และเมื่อหลานหรือ น้องเบนหนีการซ้อมจึงโกรธ พอน้องเบนกลับมาถึงบ้าน เวลา 20.00 น. ตาจึงได้ดูค่าว่ากลัวและทำร้ายร่างกายโดยใช้ไม้ไผ่ตีที่ร่างกายและศีรษะรวมกัน 20 ครั้ง และชกด้วยหมัดที่ลำตัว 5 ครั้ง จนยายเข้ามาห้ามและพาหลานส่งโรงพยาบาล

สภาพปัญหา

1. ปัญหาด้านร่างกายร่างกาย

โดนทำร้ายร่างกายบวม เจ็บ และศีรษะเย็บ4เข็ม

2. ปัญหาด้านจิตใจ

เด็กและยายมีพฤติกรรมหวาดกลัวและพุดจาวกไปวนมาบอกแต่เพียงว่าต้องการออกไปจากบ้านเพราะกลัวไปกลัวจะต้องโดนทำร้ายอีก และคนไข้ปฏิเสธการเผชิญหน้ากับตา

3. ปัญหาด้านสังคม

ทั้งยายและหลานเคยแจ้งความในคดีถูกทำร้ายร่างกายมาก่อนหน้านี้และบอกเพียงว่าตำรวจไม่สามารถทำอะไรไม่ได้

การวางแผนการให้ความช่วยเหลือ

1. ด้านร่างกาย

แพทย์ตรวจรักษาและประเมินอาการจากการถูกทำร้ายร่างกายของผู้ป่วย

2. ด้านจิตใจ

ให้คำปรึกษาในเรื่องของการดูแลสภาพจิตใจของทั้งยายและหลานเพื่อลดภาวะของการหวาดกลัว ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อร่วมมือกันในการวางแผนแก้ไขปัญหา พร้อมสนับสนุนด้านจิตใจให้กำลังใจในการเผชิญปัญหาอย่างมั่นใจ

การวางแผนในระยะยาว

1. ด้านครอบครัว ชุมชนและสังคม

สำรวจ วิเคราะห์ปัญหา ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยการเยี่ยมบ้านเพื่อนปรับเปลี่ยนทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวให้เกิดการยอมรับและตระหนักในปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมเฝ้าระวังเหตุการณ์ที่อาจถูกกระทำซ้ำอีก

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

- ให้คำปรึกษาในเรื่องของการดูแลสุขภาพจิตใจของทั้งยายและหลานเพื่อลดภาวะของการหวาดกลัว
- ประสานงานศูนย์ประชาบดีเพื่อติดต่อบ้านพักฉุกเฉิน
- เจ้าหน้าที่ศูนย์ประชาบดีมาที่โรงพยาบาลและได้คุยกับยายและหลานตัดสินใจไม่อยู่ที่บ้านพักฉุกเฉิน
- นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีโรงพยาบาลหนองจอกได้ร่วมทำ Case Conferen กับนักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ประชาบดีในการหาหาการป้องกันการถูกรังแก ความรุนแรงซ้ำทั้งยายและหลาน
- ใช้กระบวนการ Family Counseling เพื่อให้รู้สาเหตุของปัญหาของสมาชิกครอบครัวและได้มีการลดพฤติกรรมที่เป็นผลเสียต่อสมาชิกครอบครัวอื่น
- นักสังคมสงเคราะห์ศูนย์ประชาบดีได้ทำหน้าที่สอนทำทันทบนเพื่อนเป็นการลงโทษและทำสัญญาหยุดพฤติกรรมทำร้ายของตาบูลและถ้ำและถ้ำมีการทำร้ายร่างกายเกิดขึ้นอีกทางศูนย์ประชาบดีจะมาคุ้มกันตัวเองเพื่ออยู่ในที่ปลอดภัยจากการถูกทำร้ายและจิตใจต่อไป

การติดตามประเมินผลการช่วยเหลือ

การติดตามเยี่ยมบ้านบ้านของนักสังคมสงเคราะห์ในวันที่ 8 เมษายน 2551

1. พบว่าสุขภาพจิตทั้งยายและหลานมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นเนื่องจากตาบูลมีภาวะอารมณ์ที่เป็นไปในทางบวกและมีพฤติกรรมทำร้ายร่างกายอีก
2. สุขภาพร่างกายของน้องเบนดีขึ้นแผลเย็บที่ศีรษะตัดไหมและหายเป็นปกติ รอยรอยฟกช้ำหายเป็นปกติ สามารถเล่นกับเพื่อนและปั่นจักรยานได้เหมือนเดิม และสามารถซ่อมฟุตบอลได้ตามปกติ
3. ปัญหาครอบครัว อารมณ์ และจิตใจของทั้งยาย หลาน และตาดีขึ้น

นันทพร กระจำงโพธิ์

(นางสาวนันทพร กระจำงโพธิ์)

นักสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลหนองจอก

สังคมสงเคราะห์ กลุ่มงานอนามัยชุมชน โรงพยาบาลหนองจอก
ประวัติผู้ป่วยที่ถูกล้วงละเมิด

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ-สกุล น.ส. ณิ (นามสมมุติ) อายุ 20 ปี ศาสนา อิสลาม สัญชาติไทย เชื้อชาติไทย สถานภาพ โสด ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพ ว่างาน รายได้ต่อเดือน ไม่มี ที่อยู่ปัจจุบัน 50/10 ม.5 แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

ประวัติส่วนตัว

ผู้ป่วยมีรูปร่างดี ผิวสองสี ผอมสูง สูงประมาณ 150 เซนติเมตร
ผู้ป่วยมีนิสัยไม่ค่อยพูด เงินอาย

ประวัติครอบครัว

ผู้ป่วยมีภูมิลำเนาในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร บ้านที่อาศัยเป็นบ้านของโต๊ะ ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ โต๊ะ แห้ว น้ำชาย น้ำสะไก่ และน้องชาย 2 คน บิดาเสียชีวิตไปเมื่อ 10 ปีก่อน ส่วนมารดามีสามีใหม่ ทั้งผู้ป่วยไปหลังบิดาเสียชีวิต และไม่ได้ติดต่อกับผู้ป่วยและครอบครัวอีกเลย ผู้ป่วยจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยที่ผู้ป่วยต้องเรียนซ้ำชั้นต่อเนื่องเป็นเวลา 3 ปี ทำให้โต๊ะตัดสินใจให้ผู้ป่วยออกจากโรงเรียน เพื่อมาช่วยงานบ้าน

แรกรับ

วันรับเรื่อง 30 เมษายน 2551 เวลา 09.00 น.

สาเหตุที่ส่งพบ ถูกล้วงละเมิดทางเพศ จนตั้งครรภ์

แผนกนำส่ง แผนกฝากครรภ์

แรกรพบ ผู้ป่วยมีอาการเงินอาย พูดน้อย มีความรู้สึกกังวลใจกับการตั้งครรภ์จาก

เหตุการณ์ น้ำสะไก่เป็นผู้พามาฝากครรภ์ที่โรงพยาบาล

ลักษณะเหตุการณ์

เหตุเกิดประมาณ เดือนมกราคม 2551 ผู้ป่วยมักจะออกไปหาผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งทำงานก่อสร้างอยู่ในชุมชนที่ผู้ป่วยพักอาศัยอยู่ ผู้ป่วยได้ทำเช่นนี้ตลอดระยะเวลา 6 เดือน โดยที่ทางครอบครัวของผู้ป่วยไม่ทราบ และทุกครั้งที้ออกไปด้วยกันผู้ชายจะขี่รถมารับบริเวณใกล้บ้าน ในระยะแรกๆ จะพาผู้ป่วยไปกินข้าว นั่งคุยกัน แล้วพามาส่ง ระยะหลังมักพาผู้ป่วยไปที่ห้องเช่า และมีเพศสัมพันธ์กันโดยมิได้ป้องกัน และหลังจากนั้นก็ขี่รถกลับมาส่งผู้ป่วยบริเวณใกล้บ้านเช่นเคย ปัจจุบันผู้ป่วยไม่ได้เจอผู้ชายคนดังกล่าวเนื่องจากได้ย้ายสถานที่ทำงาน ออกจากชุมชนเป็นเวลา 2 เดือน

ขณะที่ผู้ป่วยพูดคุยกับนักสังคมสงเคราะห์หมีอาการเงินหายตลอดเวลา ผู้ป่วยใช้เวลาในการเล่าเหตุการณ์ก่อนข้างนาน และการตอบคำถามวกไปวนมาก และผู้ป่วยมักพูดคำว่า “หนูรักเค้าค่ะ”

จากการพูดคุยกับญาติของผู้ป่วยเล่าว่า ผู้ป่วยเป็นคนทีคิดช้า ทำให้ต้องเรียนซ้ำชั้นถึง 3 ปี ติดต่อกัน จึงให้ออกจากโรงเรียนมาอยู่บ้าน และช่วยงานบ้านเท่าที่ทำได้ ในช่วงกลางวันตนต้องเร่งรีบเตรียมของไว้ขายตอนเย็น และภายในบ้านมีเพียงยาที่ชรามาก และปูซึ่งกำลังป่วย ส่วนสามีของตนออกไปทำงานนอกบ้าน และน้องๆ ของผู้ป่วยไปโรงเรียน ทำให้ไม่มีใครคอยเฝ้าดูแลผู้ป่วยและไม่ทราบว่าผู้ป่วยหายออกจากบ้านไปตอนไหน กว่าจะสังเกตอีกครั้งผู้ป่วยก็กลับมาอยู่ที่บ้านตามปกติแล้ว และช่วงหลังๆ ก็พบว่าผู้ป่วยมีอาการผิดปกติ คือประจำเดือนขาดมาหลายเดือน จึงพามาตรวจที่ศูนย์บริการสาธารณสุขและได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ให้พาผู้ป่วยไปโรงพยาบาล

นอกจากนี้ญาติของผู้ป่วยเล่าว่า ไม่มีใครทราบว่าพ่อของเด็กเป็นใคร และตั้งใจจะรับเด็กเป็นลูกของตนเมื่อเด็กคลอด เพราะ ไม่อยากให้เด็กโตมาไม่มีพ่อ ไม่อยากให้เด็กมีปมด้อย

สภาพปัญหา

1. ปัญหาด้านร่างกาย

ผู้ป่วยถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นเวลานานจนตั้งครรภ์ โดยไม่ทราบว่าใครเป็นพ่อของเด็ก ผู้ป่วยกำลังป่วยด้วยโรคอีสุกอีใส

2. ปัญหาด้านจิตใจ

ผู้ป่วยร้องไห้ขณะที่กำลังเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง กังวลใจกับการต้องเลี้ยงดูบุตรที่กำลังจะเกิด กลัวว่าโต๊ะ กับแชร้จะโกรธ และอยากเจอหน้าคนที่ทำร้ายตนเพราะอยากให้เค้ารับผิดชอบ

3. ปัญหาด้านสังคม

ผู้ป่วยไม่สบายใจและร้องไห้ออกมา เพราะกลัวว่าโต๊ะกับแชร้จะต้องขายหน้าคนในชุมชนที่ตนตั้งครรภ์โดยไม่รู้ว่าเป็นพ่อ และกลัวว่าลูกเกิดจะมีปมด้อย

การวางแผนให้การช่วยเหลือ

1. ปัญหาด้านร่างกาย

แพทย์ตรวจรักษาและประเมินอาการจากการตั้งครรภ์ของผู้ป่วย

2. ปัญหาด้านจิตใจ

บริการปรึกษาแก่ผู้ป่วยและนำสะโก้ได้รับรู้และเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดการยอมรับและเข้าใจเพื่อร่วมมือกันวางแผนแก้ไขปัญหา เพื่อสนับสนุนด้านจิตใจ ให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหาอย่างมั่นใจ

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

1. ปัญหาด้านร่างกาย

แพทย์ตรวจรักษาและประเมินอาการจากการตั้งครรภ์ของผู้ป่วย และอาการป่วยต่างๆ

2. ปัญหาด้านจิตใจ บริการปรึกษาแก่ผู้ป่วยและน้ำเสียใจได้รับรู้และเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดการยอมรับและเข้าใจเพื่อร่วมมือกันวางแผนแก้ไขปัญหา เพื่อสนับสนุนด้านจิตใจ ให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหาอย่างมั่นใจ

การติดตามประเมินผล

1. ติดตามเยี่ยมบ้าน เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่และสำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้อง
2. นัดพบผู้ป่วย เพื่อติดตามผลการรักษาและการรับประทานยา
3. ประสานงาน ส่งต่อ หน่วยงานทั้งในและนอกโรงพยาบาลเพื่อให้ความช่วยเหลือตามสภาพปัญหา

สรลณี ธรรมปรีชิตี

(นางสาวสรลณี ธรรมปรีชิตี)

นักสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลหนองจอก

19 มิถุนายน 2551

สังคมสงเคราะห์ กลุ่มงานอนามัยชุมชน โรงพยาบาลหนองจอก
ประวัติผู้ป่วยที่ถูกทำร้ายร่างกาย

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ-สกุล น.ส. ดวงเดือน (นามสมมุติ) อายุ 34 ปี ศาสนา พุทธ สัญชาติไทย เชื้อชาติไทย สถานภาพ โสด ระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพ รับจ้าง รายได้ต่อเดือน 6,000 บาท ที่อยู่ปัจจุบัน 71/673 หมู่ บ้านอมรทรัพย์ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

ประวัติส่วนตัว

ผู้ป่วยมีรูปก่อนข้างอ้วน ผิวคล้ำ ผมหาว สูงประมาณ 155 เซนติเมตร

ผู้ป่วยมีนิสัย พุคน้อย อคทน ขยัน เป็นคนไม่ยอมคน

ประวัติครอบครัว

ผู้ป่วยมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด นครราชสีมา ย้ายเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครและอยู่กินกับสามี มาเป็นเวลา 5 ปี ชื่อ นาย ชีรยุทธ อายุ 44 ปี ทั้งสองไม่ได้จดทะเบียนสมรส และไม่มีบุตรด้วยกัน ปัจจุบันผู้ป่วยทำงานเป็นแม่บ้านทำความสะอาดในโรงงานแห่งหนึ่ง ส่วนสามีก็มีอาชีพรับเหมาก่อสร้าง

เมื่อ 5 ปีก่อน ผู้ป่วยและ สามี ได้รวบรวมเงินที่เก็บออมด้วยกันไปซื้อบ้าน ที่หมู่บ้านอมรทรัพย์ ซึ่งเป็นบ้านที่อยู่ปัจจุบันนี้ โดยใช้ชื่อของสามี แต่ผู้ป่วยต้องรับภาระเงินที่ต้องผ่อนบ้านและค่าใช้จ่ายทั้งหมด ทำให้ผู้ป่วยต้องทำงานทุกวันโดยไม่มีวันหยุด ส่วนสามี ค้มเหล้าทุกวัน โดยจะขอเงินจากผู้ป่วยเพื่อไปซื้อเหล้ากิน ช่วงหลังนี้สามีของผู้ป่วย หายไปจากบ้านทุกวันไม่ค่อยกลับบ้าน แต่บอกผู้ป่วยว่าไปทำงาน จนในที่สุดผู้ป่วยก็รู้ความจริงว่า สามีของตน แอบไปมีเมียใหม่ ซึ่งอยู่ใกล้ๆบ้าน ทำให้ผู้ป่วย เสียใจมาก หลังจากนั้นทั้งสองคนก็มีปากเสียงและทะเลาะกันมาตลอด ทุกครั้งที่ทะเลาะกัน สามีก็จะใช้กำลังทำร้ายร่างกาย ตบตี คุ คำ และไล่ผู้ป่วยออกจากบ้านอ้างว่าบ้านหลังนี้เป็นบ้านของตนเพียงผู้เดียว แต่ผู้ป่วยไม่ยอมไป เพราะถือว่ามีส่วนในการซื้อบ้านเหมือนกัน ทำให้ นาย ชีรยุทธ โกรธ และทำร้ายร่างกายผู้ป่วยมากขึ้น ผู้ป่วยเคยโดนทำร้ายร่างกายถึงกับต้องเข้าโรงพยาบาล มา 3 ครั้งแล้ว ครั้งแรกผู้ป่วย เคยโทรไปแจ้งความ 191 ให้มาช่วย แต่ตำรวจกลับพูดว่า เป็นเรื่องของครอบครัว (ผัวเมีย) ไม่อยากยุ่ง หลังจากนั้น ผู้ป่วยก็เลศคิดมาตลอดว่าคงไม่มีใครที่ช่วยตนได้

2 ครั้งแรกที่มาโรงพยาบาล พยาบาลแผนกฉุกเฉินส่งพบนักสังคมสงเคราะห์ แต่ผู้ป่วยก็ไม่ให้ความร่วมมือ เพราะคิดว่านักสังคมสงเคราะห์ก็ช่วยอะไรไม่ได้ จึงยังไม่ได้รับคำปรึกษาจากนักสังคมสงเคราะห์

แรกรับ

วันรับเรื่อง 13 มิถุนายน 2551 เวลา 20.00 น.
สาเหตุที่ส่งพบ ถูกทำร้ายร่างกายโดยสามี
แผนกนำส่ง แผนกฉุกเฉิน
แรกพบ ผู้ป่วยมีสีหน้าที่เศร้าหมอง ไม่อยากพูดกับใคร ร้องไห้ ไม่สบายใจ มีความเครียด
มูลนิธิราชพฤกษ์นำส่งโรงพยาบาล

ลักษณะเหตุการณ์

มูลนิธิราชพฤกษ์นำส่งโรงพยาบาล เมื่อวันศุกร์ที่ 13 มิถุนายน 2551 เวลา 20.00 น. ผู้ป่วยมาด้วยสภาพร่างกาย บอบช้ำ ศรีษะแตก และมีเลือดไหลอาบไปทั่วตัว พยาบาลต้องรีบห้ามเลือดและเย็บแผลที่ศีรษะให้ก่อน จากนั้นส่งพบนักสังคมสงเคราะห์ ครั้งนี้ผู้ป่วยให้ความร่วมมือกับนักสังคมสงเคราะห์เป็นอย่างดี ผู้ป่วยเล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า ตนเพิ่งกลับมาจากทำงาน เวลา ประมาณ 19.30 นาที เห็น นายธีรยุทธ พาสุนัขเข้ามาในบ้านทั้งสองอาคารเมาสุรา ทันทีที่ นายธีรยุทธ เห็นผู้ป่วยจึงไล่ออกจากบ้าน และดุด่า สารพัด แต่ผู้ป่วยไม่ยอม จึงเกิดมีปากเสียง ทะเลาะอย่างรุนแรง ทำให้คนในหมู่บ้านใกล้เคียงออกมาดู จากนั้น นายธีรยุทธ จึงทำร้ายร่างกายผู้ป่วย โดยใช้ไม้ตะบอง ตีศีรษะอย่างแรง และมีการเตะตีท้อง ทำให้ผู้ป่วยล้มลงไป แต่ไม่ได้สลบ แต่ลุกขึ้นไม่ได้ เพราะถูกท้อง ในขณะนั้นไม่มีใครกล้าเข้ามาช่วย เพราะเป็นเรื่องในครอบครัว แต่มีมูลนิธิราชพฤกษ์เห็นเหตุการณ์พอดีจึงพามาส่งโรงพยาบาล ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 มาโรงพยาบาลเพราะโดนสามีทำร้ายร่างกาย

สภาพปัญหา

1. ปัญหาด้านร่างกาย

ผู้ป่วยถูกทำร้ายร่างกาย ศรีษะแตก มีเลือดไหลอาบไปทั่วตัว ผู้ป่วยรู้สึกถูกเสียดที่ท้องเพราะโดนสามีเตะ

2. ปัญหาด้านจิตใจ

ผู้ป่วยร้องไห้ รู้สึกกังวลใจและไม่สบายใจ รวมทั้ง เครียดกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และคิดอยู่เสมอว่าไม่มีใครช่วยตนได้

3. ปัญหาด้านสังคม

ผู้ป่วยไม่อยากแจ้งความ เนื่องจากเคยแจ้ง 191 แต่ตำรวจกลับพูดว่า เป็นเรื่องในครอบครัว จึงคิดว่าคงไม่มีใครช่วยได้

การวางแผนให้การช่วยเหลือ

1. ปัญหาด้านร่างกาย

แพทย์ตรวจรักษาและประเมินอาการถูกทำร้ายร่างกายของผู้ป่วย

2. ปัญหาด้านจิตใจ

บริการปรึกษาแก่ผู้ป่วยได้รับรู้และเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดการยอมรับและเข้าและร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหา ให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหาอย่างมั่นใจ

3. ปัญหาด้านสังคม

บริการปรึกษาแก่ผู้ป่วยและสามี ได้รับรู้และเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อวางแผนร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหาคต่อไป

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ

1. ปัญหาด้านร่างกาย

ผู้ป่วยได้รับการตรวจรักษาโดยแพทย์ มีการเย็บแผลที่ศีรษะ และตรวจเอกซเรย์ที่ท้อง แต่ผลเป็นปกติ ไม่มีอาการน่าเป็นห่วง

2. ปัญหาด้านจิตใจ

บริการปรึกษาและเบี่ยงด้านจิตใจแก่ผู้ป่วยเพื่อให้กลับสู่ภาวะปกติ กระตุ้นศักยภาพในการแก้ปัญหาของผู้ป่วย ให้กำลังใจ ตลอดจนการคิด วางแผนการแก้ไขปัญหา และการดำเนินชีวิตอยู่ต่อไปของผู้ป่วย

3. ปัญหาด้านสังคม

บริการปรึกษารอบครัว โดยนักสังคมสงเคราะห์ให้บริการปรึกษาแก่ผู้ป่วยและสามีได้รับรู้และเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อวางแผนร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหาคต่อไป

การติดตามประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ

1. การติดตามเยี่ยมบ้าน เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่และสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้น
2. ประสานงาน ส่งต่อ หน่วยงานทั้งในและนอกโรงพยาบาลเพื่อให้ความช่วยเหลือ

นุชีลา บินมาโนชญ์

(นางสาวนุชีลา บินมาโนชญ์)

นักสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลหนองจอก

19 มิถุนายน 2551